

Udvalget anser det for Lovens Hovedformaal at sikre mod tysk eller tysk-kontrolleret Kapitalindflydelse, herunder paa Jord og anden fast Ejendom, og har som een af Konsekvenserne deraf stillet Forslag om en Tilføjelse til § 7, hvorefter det ved Afhændelsen af den konfiskerede Ejendom kan fastsættes som Vilkaar, at Videresalg ikke maa finde Sted uden Godkendelse af Ministeren for Handel, Industri og Søfart, der kun kan meddeles, naar Videresalget ikke kan antages paa ny at bringe den paagældende Ejendom i tysk eller tysk-kontrolleret Besiddelse.

Efter Udvalgets Ændringsforslag til § 7 skal der nedsættes et Nævn til Bistand for Kommissarius, og Udvalget har overvejet den nærmere Forbindelse mellem dette Nævn og det i § 20 omhandlede Udvalg. Ministeren for Handel, Industri og Søfart har over for Udvalget tilkendegivet at ville drage Omsorg for, at der tilvejebringes ønskelig Forbindelse imellem Nævnet og § 20-Udvalget.

Udvalget bemærker i øvrigt:

ad Ændringsforslagene Nr. 1 til § 1, Nr. 2 til § 2, Nr. 4 til § 2 og Nr. 5 til § 2.

Udvalget har fundet det rigtigst at anvende samme Udtryk som Paris-Konferencens Slutprotokol, nemlig *tysk, fjendtlig* Ejendom.

ad Ændringsforslag Nr. 3 til § 2.

Ændringsforslaget tilsigter en Tydeliggørelse af Bestemmelsen.

ad Ændringsforslag Nr. 6 til § 2.

Der har i Udvalget været Enighed om i selve Loven at optage en Undtagelsesbestemmelse for Personer, der paa Grund af deres politiske eller religiøse Overbevisning eller paa Grund af deres Race har maattet flygte for det nazistiske Regime. For ikke at paalægge Kommissarius omfattende Undersøgelser af disse Personers Forhold har man indført Regelen om, at saadanne Personer skal være anerkendt af „De Samvirkende Danske Emigrant-hjælpekomiteer“, som efter det for Udvalget oplyste paa Forhaand har et betydeligt Kendskab til disse Personer, hvad enten

de paagældende har maattet søge Hjælp eller ej. Saafremt en Undersøgelse maatte vise, at de paagældende Personers Forhold før eller under Krigen har været fjendtlig, vil Kommissarius kunne afsige Konfiskationskendelse.

ad Ændringsforslagene Nr. 7 og 8 til § 3.

Den Værdi, den paagældende kan beholde i Genstande, der hører til de vigtigste Livsfornødenheder eller er nødvendige for Udøvelsen af den paagældendes Næringsvej, forhøjes fra 500 Kr. til 2 000 Kr., og det tilføjes, at der herunder ogsaa gaar kontante Pengebeløb.

ad Ændringsforslag Nr. 9 til § 3.

Ændringsforslaget fastslaar, at den paagældende skal kunne beholde en nødvendigt Bolig for sig og sin Familie.

ad Ændringsforslag Nr. 10 til § 4.

Tilføjelsen anses for nødvendig for, at den forsvarlige Opbevaring, Vedligeholdelse og Pasning kan finde Sted, indtil Ejendommen overtages af Staten, og svarer til Reglerne i Bekendtgørelse af 2. Juli 1945 § 6.

ad Ændringsforslag Nr. 11 til § 5.

Ændringsforslaget tilsigter at tydeliggøre Hensigten med Dispensationsbestemmelsen.

Dispensationsbeføjelsen tænkes anvendt, hvor særlige Omstændigheder findes at begrundede dette, og hvor Hensynet til Lovens Hovedformaal ikke taler derimod, saaledes f. Eks. for saa vidt angaar danskfødte tyske Enker eller fraskilte, der agter at tage fast Ophold her i Landet.

I øvrigt bør der lægges Vægt paa, om den paagældende har haft langvarig Tilknnytning til Danmark og i sin Gerning og Færden tydeligt har tilkendegivet et Tilhørsforhold til den danske Nation. I denne Forbindelse vil det naturlige være at tage i Betragtning, om det kan paaregnes, at vedkommende inden for en overskuelig Tid kan opnaa dansk Indfødsret.

Dispensationsnævnet vil ikke være afskaaret fra, hvor Forholdene taler derfor, at give en begrænset Dispensation,